

der kunde være besværlig, saa det kunde være ønskeligt at faae den dræbt. Men maa jeg spørge: Hvor har da Udvalget opført Uglen? Er det mellem de Dyr, som skulle fredes hele Aaret igjennem? Nei, Uglen staaer opført blandt de Dyr, der skulle fredes en Deel af Aaret, nemlig fra 1ste Februar til 1ste September. Det ærede Medlems Betragtninger i saa Henseende troer jeg altsaa maae falde hørt. Dernæst nævnte det ærede Medlem Spetten; den kunde blive overmaade besværlig ved at gaae ind i Haver og hugge Huller i gamle, forraadnede Frugttræer, naar den manglende forraadnede Træer i Skovene. Jeg har imidlertid aldrig oplevet noget saadant Tilfælde, og jeg tvivler ikke paa, at det vilde være meget let at fordrive fra sin Have en Spette, som paa den Maade gjorde Skade. Men hvis man vil tillægge det ærede Medlems Beviisførelse nogen Vægt, hvad vilde saa Følgen deraf være? Følgen maatte være, at man flyttede Spetten fra første Stykke ned i andet; Andet følger ikke deraf. Følgen deraf kunde derimod ingenlunde være den, at man skulde vedtage det ærede Medlems Forslag under Nr. 15 og 16; disse Forslag ere paa ingen Maade motiverede ved, hvad det ærede Medlem har udtalt. Udvalget har overveiet denne Deel af Lovforslaget meget nøie; hver enkelt Art har været underkastet Døstelse for sig, inden man bestemte dens Plads i den ene eller i den anden Afdeling af Paragraphen. Det vil jo dog ogsaa sees, at Vedtagelsen af de Forslag, jeg nys nævnte, vilde give den hele § 4 et aldeles besynderligt, ja meningsløst Udseende; thi Størstedelen af de i 1ste Afsnit opførte Dyr ere saadanne, som kun findes her i Sommertiden, som komme i Mai Maaned og reise igjen i August. At sætte en Fredningstid for dem fra 1ste Februar til 1ste October og derved at medtage en Tid, hvori saadanne Fugle slet ikke ere her, medens man derpaa i andet Afsnit sætter en Fredningstid fra 1ste Februar til 1ste September, vilde give den hele Paragraph et fuldstændig meningsløst Udseende. Det, som det imidlertid navnlig kom det ærede Medlem an paa, var hverken Uglen eller Spetten, men derimod Sangdroslen, og der kan jeg ganske vist nære stor Sympathi

med det ærede Medlem. Jeg vilde ønske, at Sangdroslerne kunde være hos os i et stort Antal, thi jeg elsker deres Sang saa fuldt som det ærede Medlem; men man maa ikke lade sig forlede til den Tro, at en Fugl er i Aftagen, fordi den har været sjeldnere i nogle Aar. Jeg vil minde om, at de sidste Aar have været temmelig tørre, og Sangdroslen kræver til sit Velbefindende et fugtigt Aar, saa at det altsaa ikke er sagt, at den er i stærk Aftagen, fordi den har været mindre talrig i de sidste Aar. Men lad os see, hvad det ærede Medlems Forslag vil føre med sig. Jeg vil nu ikke videre dvæle ved, hvad der kunde komme ud af, at det ærede Medlems Forslag under Nr. 15 og 16 forkastes, og Forslaget under Nr. 17 derimod vedtages, thi saa vil man efter første Stykke komme til at fredde Sangdroslen hele Aaret igjennem og efter andet Stykke derhos fra 1ste Februar til 1ste September. Det bliver en Curiositet, men jeg haaber, at Afstemningen vil forhindre et saadant Resultat. Det ærede Medlem vil forhindre, at man fanger de Sangdrosler, som ynge hos os. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette særligt er blevet taget i Betragtning ved Udvalgets Forhandlinger. Paragraph 13 i Sagtforordningen af 1840 lyder imidlertid saaledes: „Egeledes skal det være enhver ellers ikke til Sagt Verettiget usformeent paa de ham tilhørende eller i Brug overladte Jorder at fange Kramsfugle ved at ophænge Doner“. Det er altsaa efter denne Bestemmelse tilladt enhver, ogsaa Brugeren, at ophænge Doner og fange Kramsfugle deri, og det er en endnu gjældende Bestemmelse. Man kan foreslaae den ophævet, og gjør man det, siger jeg, at saa er der Mening dert; men der kan ikke være Mening i at tillade Folk at udbænge Doner for at fange Kramsfugle, og saa sætte Straf for at fange Sangdrosler i dem. Donerne kunne nemlig, som bekendt, udbænges i Midten af September, naar Kønneberene ere modne, og da fanger man som allevøstest Solsorter deri og ganske vist, som det ærede Medlem bemærkede — thi det ærede Medlem er en god Sagttager — ogsaa engang imellem en Sangdrosfel. Det kan ikke undgaaes; thi det kan ikke nytte at